Mr. Kochikal P. Baiakrishnan Tampi: I have never gone to him.

Rajyasevapravina Khan Bahadur G. S. Abdul Karim Sahib Suhrawardy: He has come to me several times.

President: Order, order. The question before the House is that Government be granted a sum of Rs. 9,82,357 under Demand XVI—Police.

The motion was passed and the grant was made.

President: I wish that honourable members of the House, without meaning any disparagement, will observe complete decorum.

Rajyasevapravina Khan Bahadur G. S. Abdul Karim Sahib Suhrawardy: I am prepared to shake hands with him.

(Mr. Abdul Karim Sahib then went near Mr. Tampi's seat and shook hands with him).

Mr. Puthupally S. Krishna Pillai: Sir, I may be permitted to bring to your notice that these demonstrations should not be permitted. I am supposed to be the officer concerned in pointing out these facts to the Chair.

Rajyasevapravina Khan Bahadur G. S. Abdul Karim Sahib Suhrawardy: There should not be any bad blood between us.

Mr. Puthupally S. Krishna Pillai: These demonstrations should not be permitted inside the House.

President: I pass over this time. I hope honourable members will realise the significance of what I say.

DEMAND XVII—PORTS.

Mr. K. Kunjan Pillai: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 21,870 under Demand XVII—Ports.

The question that Government be granted a sum of Rs. 21,870 under Demand XVII—Ports was put and carried.

The motion was passed and the grant was made.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Sir, I move that demands XVIII & XIX may be taken together.

Mr. Kochikal P. Balakrisnan Tampi: I second it.

DEMAND XVIII EDUCATION GOVERNMENT GRANT TO THE TRAVANCORE UNIVERSITY & DEMAND XIX—EDUCATION EXCLUDING GRANT TO THE UNIVERSITY.

Mr. C. V. Chandrasekharan (*Pro-Vice-Chancellor*): Sir, I beg to move that Government be granted a sum of Rs. 8,50,000 under Demand XVIII—Education—Government grant to the Travancore University.

Mr. A. Gopala Menon: Sir, I beg to move for a grant of Rs. 43,93,506 under Demand XIX—Education excluding grant to the University.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Sir, I support both the demands. The Research branch of the University is doing substantially good work to promote both the Agriculture and Industry in the State.

The attack of the Nephantis Serinopa cocoanut leaf roller pest in Central Travancore was so very serious in 1116 that the cocoanut growers thought that they would be completely ruined. Thanks to the University authorities and the Agricultural Department the pest was brought under control. The rearing of the parasites who destroy the pests on liberation has to be made a subject of study among the cocoanut growers and I invite the attention of the University to that direction.

I am glad that the University has taken up the question of controlling the rice-swarming caterpillar pest in Kuttanad which is doing considerable havoc. Experience has shown that the moth of the rice-swarming caterpillar could be attracted to some powerful light during night time. As a matter of fact the officer in charge of the research station in Kuttanad was able to collect a number of moths from the vicinity of the electric lights in kayal area de-watered by the electric power. I feel that powerful lights will attract more of these moths and by some contrivance of collecting these moths they could be collected and destroyed before allowing them to lay eggs on the paddy plants. I invite the attention of the University towards this. The ryots of Kuttanad have been complaining that the electric charges for agricultural purposes are high. The Electrical Engineer is of the view that the rates could not further be reduced but says that the quantity of power consumed could be reduced considerably by improving the efficiency of the pumps. The question of increasing the efficiency of these pumps was taken up by the University. It is seen from page 33 of the Administration Report that Mr. Deshpande, Professor of Mechanical Engineering is investigating into the matter. I hope by this time he will have completed his investigation work and if so I suggest that the improved pump may be demonstrated to the ryots at an early date.

Sir, Travancore is purely an agricultural country and every effort is being made by the Agricultural Department to see that more grain is grown in the country. One difficulty which is being experienced by the ryots is paucity of chemical manures to be applied to the crops. Researches have to be conducted to see if we could not manufacture Amo-phos and superphosphates in this country with the natural materials that are found in the State. I would be very thankful if the University would be kind enough to look into that question in right earnest.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Then, coming Sir, to the Department of Education, I wish to say a few words. The department has ruled that students of over 20 years of age should not be admitted in the schools. I see from their Administration Report at page 171, Appendix B a statement of the strength of different Malayalam Schools and Tamil Schools, that students below 5 years who undergo coaching in the Ist class are 3,526 and students above 23 years are 73 or so. I do not understand the disparity.

Mr. A. Gopala Menon : They belong to the Night Schools.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar : Even if they are in Night Schools it would not be well that they are allowed to mingle with students of 5 years and 6 years.

Now, I come to another topic. There has been some agitation in the country that the percentage of passes in the E. S. L. C. should be increased. I may say, Sir, that I am against it. From practical experience I have found in Travancore if we get a pass certificate we do not go with that for any other work except Government service. This has told upon the interests of our agriculture.

Mr. T. Krishna Pillai : I think that the honourable member must be aware that a passed E. S. L. C. has been fixed as the minimum qualification for Government service.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar : Every Tom, Dick and Harry passes E. S. L. C. examination without any real merit for that. Therefore, I suggest that the examination standard should be made a little more strict. They must see that not more than 20 per cent. of the students get a pass. Our education system should be so altered that the pupils who fail in this examination may be competent to pursue some other avocations in life. From the answer to a question put yesterday by Mr. Kesavan, I have been able to gather that there is some arrangement made in Madras for the education of boys and girls in certain lines also. There is one group of study in the Madras Presidency where instruction is given on any of the following subjects :—

Indian Music,
Book-keeping,
Commercial Science,
Needlework etc.

I ask, Sir, why not we too pursue that policy and introduce some sort of vocational education along with the present day education in the high school classes. Last year I applied to the Government that permission should be granted to me to impart instructions in agriculture in a certain school. But I regret to state that I have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar]

not yet got a reply to my request and I do not know whether it has received any attention either from the Government or from the Director of Public Instruction. I asked the Director personally about it. He said that it was a very laudable idea but at the same time our Educational Code does not provide for any extra curricular study to be recognised by the department. I would say that it is high time that we have to include such items also in the courses of studies in our schools. Moreover, all the subjects taught up to the III Form in the English Schools except English proper are being taught in Malayalam. This very seriously tells upon the necessary knowledge of English that a student should have. Therefore, I would request the Director to see if there is any way to increase the knowledge of English of students in those classes. He can issue instructions to add some more subjects to be taught in English.

Then another difficulty that I may point out is with regard to the permission to admit those students who have passed the 9th Class examination in the IV Form in the English Schools. So far as my experience goes I know that those students are much lacking in the knowledge of English. So this practice will not be conducive to benefit the student or the school in which he is admitted.

Mr. James Fletcher: Are not those students who have passed the Vernacular Higher Examination very efficient in all other subjects?

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Exactly that. That is why I am submitting that their knowledge of English should be a little more in the Malayalam Schools. In the IV Form all the subjects are taught in English and they are not able to make out a word of it. That is the difficulty. In my school, a student who have passed the Sastri examination came and joined the IV Form. He was not able to follow the teacher in the matter of any subject.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is it not a fact that the pupils who were trained at the Sanskrit School at the Advaita Asramam at Kalady form the best students in the St. Mary's School at Alwaye?

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Yes, it may be. The reason is that Swami Agamananda who is conducting that Asramam might have issued special instructions in the matter of teaching English. Therefore, Sir, I do not think, under existing circumstances, that it would be advisable to admit such students in the Fourth Form.

Sir, the next thing that I want to mention is about the need of giving additional allowance to the grant-in-aid school teachers. There has been clamour that the grant-in-aid school teachers should be paid one rupee more as an allowance. I too have received an

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

anonymous letter from some teacher that their causes should be advocated in the House. Before considering the grievance of these people who are already getting at least Rs. 8 per mensem, I think that it is only justifiable to consider the case of those who do not get anything at all. There are ever so many Vernacular Schools which do not receive anything by way of grant from Government. Therefore, I would suggest that the case of the teachers of these schools should be taken first. With these words I support both the demands.

Mr. K. K. Kuruvilla : Sir, we have been on former occusions complaining that the position of teachers in our aided schools is not very secure and that their position is not being properly attended to by the Department. I could understand that it is difficult for the Director of Public Instruction to satisfy both the managements and the teachers. I have had several letters even after I came here from the managers. Sir, there is one thing for the Director to do for the managements and the teachers. The Director had been asked permission for the registration of an organisation of teachers of the State. I think that request has been before the Director of Registration and the Director of Public Instruction for the last four or five years. The Director of Registration says that he wants a certificate from the Director of Public Instruction that all school teachers may become members of this association. The Director of Public Instruction says that he will deal with each individual case separately. I do not know how the Director will deal with each individual case when there is an army of aided school teachers. I want, therefore, to present this fact before the Director of Public Instruction. While appreciating all that he does for the private school teachers at present, I request that he should also help us to have this organisation so that we may be able to present our grievances as a body.

That will be a good organisation and with wise leadership it is always possible to represent their cases adequately and at the same time intelligently and properly. I hope that the permission which is now sought for by the teachers in aided schools will be granted to them.

Then, Sir, as I said, it has now become the turn of the managers to make their complaints. From the letters I have received, I have analysed their grievances into certain categories which I think I would present here and other points of mine will be referred to later on. To begin with, my point is this. A recent circular has been issued to the effect that the minimum strength for a class in a primary school should be 40 pupils and the maximum strength should be 50 pupils. The managers generally feel some difficuity to procure such strength. If there are 60 pupils in a class, the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

managers cannot have two divisions according to this rule. If that is split up, there is neither the maximum nor the minimum as per the circular. The managements have therefore either to send away some of the pupils or to open one division with the requsite strength leaving the rest of the pupils. There is another difficulty. For the new division with inadequate number of students no grant will be given. The class containing 40 pupils alone will be given the grant and the other class which holds only 20 pupils will not be given that. That is the position. In any case, they will not get a grant owing to financial difficulties. Under these circumstances, I ask why should this impediment be put on them. They can divide the classes and at the same time they may be given something. Same difficulties exist in regard to the question of accommodation. Now accommodation for maximum strength in schools is now insisted on. The maximum and minimum strength are varied. At one time the maximum may be fixed at 35, at another time at 40 and a third time it may be fixed at 50. Now when the schools have been built when their maximum strength were fixed at 40 how could they be immediately transformed into buildings which could accommodate a strength of 50 pupils. That problem is causing real difficulty for managers.

Mr. James Fletcher: May I know whether the Government schools satisfy such accommodation rules?

Mr. K. K. Kuruvilla: I am glad that the honourable member has asked that question. I was myself going to ask the Departmental Head to give some information about that. I would request the Director to give the same privileges which they give to Government institutions so that the managements can discharge their duties properly in the matter of education. I quite approve of the idea that there should be adequate space for children to move about. Insistence of that is quite welcome. I myself have seen in schools that difficulty and wondered how these children could move about the institution. The children are put to serious difficulties in that respect. The private managements put up a building on 10 cents of ground and knowing the inadequacy of the space want to extend the site suitably to accommodate increased strength. Sometimes at high prices necessary sites are acquired and additional structures are put up. In all these cases I think the Director has the authority to make allowances for the difficulties experienced by the managements. All the difficulty that is experienced by the management is with regard to the inspecting staff, such as the Assistant Inspectors and in some cases Divisional Inspectors. While Mr. Statham was the Director of Public Instruction here, he told me an interesting story and it is a fact too. Mr. C. V. Chandrasekharan also might remember that very well. Mr. Statham issued a circular that prizes will be offered to primary schools that keep the best possible garden. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Assistant Inspectors had told the managers that their recognition would be withdrawn if gardens are not sufficiently organised and kept up. See what a difference between the circular issued by the Director of Public Instruction and the command of the Assistant Inspectors of Schools. These officers to my mind are very anxious to put into effect the letter of the law without considering the spirit behind it. Therefore, I would request you that in cases where discretion is given to the Assistant Inspectors of Schools and in some cases the Divisional Inspectors, they should be asked to be helpful to the managements. In very many cases, their instructions are defective and are not helpful at all from the point of view of managers of private institutions.

I am not a very great supporter of an Advisory Board for the Director. We have experience of that several years ago when 25 or 30 people most of whom having no interest in education met together in a conference to advise the Director. I am afraid that in the conferences which the Director occasionally has with the Inspectors of Schools, the Director has not been properly advised as to the difficulties of managers. It is quite natural that the Divisional Inspectors surrounded as they are with a host of Assistant Inspectors whose particular duty should be to help in the difficulties of managers have not done their duty satisfactorily. I do not think they are adequately capable of helping them.

Then there is the question of granting dearness allowance. My honourable friend Mr. Ananthasiva Aiyar pleaded that the case of teachers who get no grant should first be considered. In the Education Department, I shall be very sorry if the Director of Public Instruction makes a difference between teachers in Government schools and those in aided schools. The teachers are doing the same kind of work in all institutions of the State. Their quality also is the same. I hope the Director will agree with me when I say that the results produced in private schools is better than that of Government schools. That only shows that the quality of work turned out in private schools is better. Therefore in the grant of dearness allowance at least I hope that the Director will favourably consider the case of all teachers who get a pay of Rs. 15 and below.

There is another point of general interest to the managers and that is the question of corporate management. We do not exactly know where we stand at present. It has been suggested that if institutions under the same management would come together the deposit they will have to make may be considered to be effective for all the schools under the same management even if they are newly started. We have been asking for an explanation on that point. We have also been asking that certain new schools should

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be taken into this arrangement. I am afraid there is in the mind of the Director of Public Instruction that certain schools are taking undue advantage of this arrangement.

Mr. A. Gopala Menon: They do, Sir.

Mr. K. K. Kuruvilla: I know that some managements are attempting to steal a march over certain instructions issued by the Director. So, I want to draw the attention of the Department and Government as to the place where we are and the real contribution that is made by managements. For example, there are 40 English High Schools and Middle Schools for Secondary Education for which Government spend Rs. 19 lakhs while for about 200 such schools the Government contribution is only Rs.23,000. There are also other things by way of fee concession. Even in this case the management also makes its contribution. Take the case of primary schools; there are 74 departmental primary schools and 2140 management schools. The Government spend over Rs. 10 lakhs for the former and over Rs. 8 lakhs for the latter kind of institutions. But with all this we see that the managements give much attention to the work of education in the State and in the case of corporate management it is all the more satisfactorily done.

Mr. A. Gopala Menon: Will the honourable member please specify the managements' contribution and say whether it is in money or in ideals and so forth?

Mr. K. K. Kuruvilla: Though the managements attract young and capable teachers at a much lower salary, the results produced from such institutions are praiseworthy. In the matter of ideals also they stand at an advantage. The departmental schools cannot be compared with these achievements. It is true that the Director will be able to say that he is insisting on the keeping of proper accounts by the managements; he may say that the teachers sign for the amounts not truly received by them and so on. I do not want to enter into those matters. In spite of all that you will find that private managements are keeping better ideals, nobler than that of departmental schools. They also conduce for the betterment of the services in the State. There may be some exaggeration in what I say. So, in the case of corporate managements I submit that greater generosity should be shown so that private institutions may be developed on right lines.

I want to put in a word for the backward communities particularly to those who belong to the Christian community. I am sorry to speak in this House on a communal basis. But my only intention is that they should be given some advantages. This has been pending decision for a long time. The members of the backward communities in the Christian fold feel that in spite of their

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

economic difficulties in which they are not better than their Hindu neigebours they do not get the advantages which they ought to. I know what the Head of the Education Department will say about it. He may refer to the fact that the missions bring money from foreign countries. I hope that contention will no more be advanced. The money we got in that direction some years back has been declining very rapidly and practically it has come to nil. I hope that considering this relation and other such relations, apart from the question of religion to which these people belong, the Director and the Government will be able to reconsider the whole question and award such privileges that are given to the backward communities in other religious organisations to the Christian community also. I want to raise one more point in connection with education. It may be asked what is the relation between the University and the Police. When I explain I will be able to make the honourable members understand that. The situation in this country at present is very tense, due to the strained relation between the Government and the Congress. It was only two weeks ago that a number of students from British Malabar along with students from Travancore came to me with a document containing certain rules and trying to create an organisation of youths. I understand that there are about 120 students from our State who are members of that organisation. Its headquarters is in Calicut. Its ideals are very good indeed. They want to do social work ; they want to work for independence for the country and they want to create an organisation which will be able to deal with great problems which may arise. Sir, the Police should in their relations with the students and the people deal with them as human beings in a kind manner. If they attempt to control the people by physical force the attempt will be disastrous in view of the temper of the country. I hope that the educational authorities particularly the authorities connected with the University and the police will have a much better understanding so that in course of time unfortunate things may not happen.

I may have omitted a number of points, but I have asked the Director to be good enough to give me an interview in which whatever additional things I have to say I may be able to say to him personally.

Sahib Bahadur T. Mahomed Ismail *(Nominated)*: Sir, I wish to draw the attention of Government and the Pro-Vice Chancellor toone point about which I have already spoken during the general discussion of the Budget. Till this academic year, both in the schools and colleges, there was an interval of two years on Fridays between 12 and 2 in order to enable Muslim students to go to Mosque for prayer. This year it was brought to my notice that in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the University Colleges—there is no change in the schools—the two hour interval is not given. The interval is only one hour between 12 and 1 as on other days. I do not know why this change was effected. My request is that whatever be the inconvenience to the staff and to non-muslim students this concession extended to Muslim studens on religious ground to enable them to offer congregational prayers may be continued. It may be said that there are only sixty or seventy Muslim students in the College. But that does not matter. Till now the extra one hour interval was adjusted by spreading it over other periods. I wish the Pro-Vice Chancellor will kindly consider the matter and come to an early decision on this point redressing the grievances of the Muslims.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സർ, യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞകൊല്ലം കൊണ്ടുവന്ന പരാതിതന്നെയാണ് എനിക്കും ഈ കൊല്ലവും പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളത്. സർവകലാശാലയുടെ പരിധിയിൽനിന്നും മത്സ്യതൊഴിലാളികളുടെ ഭരണം വിടുതലാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ നിർദ്ദേശം. മത്സ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൈവരിക്കുകയും മത്സ്യം കൊണ്ട് നൂതനമായ സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുകയുമാണ് സർവകലാശാലയിലെ ഗവേഷണവകുപ്പിന്റെ ജോലി.

തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗത്തും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മത്സ്യതൊഴിലാളികളായ അനേകായിരം ആളുകളുടെ ഭരണം നിർവഹിക്കുക, കരംപിരിക്കുക മുതലായ ജോലികൾ നടത്തുക, ഇവയ്ക്കു പുമതലപ്പെട്ട ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേലദ്ധ്യക്ഷൻ സർവ്വകലാശാലയിലേ ഒരു വാദ്ധ്യാരായിരുന്നാൽ അതു എങ്ങിനെ പ്രായോഗികമാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു. ഈ വസ്തുത, ഞാൻ കഴിഞ്ഞതവണ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുകയും, തുടർന്നു സങ്കടനിവാരണാർത്ഥം, മെമ്മോറിയൽവഴിയായും, പൊതുയോഗനിശ്ചയങ്ങൾവഴിയായും, ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. എന്റെ അറിവു ശരിയാണെങ്കിൽ, ഇതിനു പരിഹാരത്തിനാവശ്യമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനും യഥാർത്ഥമായി തൊഴിലാളികൾക്കു സങ്കടമുള്ളതാണോ എന്നുള്ള വിവരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഒരു സ്പെഷ്യൽ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുഖാന്തിരം അന്വേഷണം നടത്തുകയും, ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഗവണ്മെൻറിനു റിപ്പോർട്ടുനൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ഈ ജോലിയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനേകമായിരം ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വിദഗ്ദ്ധാന്വേഷണം നടത്തുകയും അതിന്മേൽ സങ്ക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടം യഥാർത്ഥമാണെന്ന് ഗവണ്മെൻറനെ ബോധ്യപ്പെട്ടുത്തുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം അതിന് യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ലെന്നുള്ളതു പരിതാപകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ. ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ നേരിട്ടറിയുന്ന ആളുകൾ ഈ സഭയിൽ വന്ന യഥാർത്ഥസംഭവങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിനെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവെ, മറു രൂപത്തിലാണ് യഥാർത്ഥമെന്ന് ഗവണ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഭരണാധിപന്മാരിൽ ഒരുവൻ ശ്രമിച്ചു എന്നുള്ളതു് തിരുവിതാംകൂർ ഭരണത്തിനുതന്നെ അഭിക്ഷപകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം അനേകായിരം തൊഴിലാളികൾ ഒത്തുചേർന്ന സ്ഥലത്തെ ഒരു മാന്യദേഹത്തിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു മഹായോഗം കൂടുകയും, അതിൽ ഞാനും നിയമസഭയിലെ മറു ചില അംഗങ്ങളുംസന്നിഹിതരായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെവച്ചു് പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ ഉള്ളടക്കം ചെയ്തും ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥമായ സങ്കടങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ചും പാസ്സാക്കപ്പെട്ട നിശ്ചയങ്ങൾ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ അയച്ചുകൊടുത്തു. സങ്കടനിവാരണത്തിനായി തുടർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അതു് തെറ്റാണെന്നു വരുത്തുന്നതിനു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, കുട്ടനാടൻപ്രദേശങ്ങളിൽ ചെന്ന് അവിടത്തെ ആളുകളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഭയപ്പെടുത്തിയും മറു പ്രലോഭനങ്ങൾക്ക് വഴിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചും അവിടത്തെയാളുകൾക്ക് യാതൊരു സങ്കടമില്ലെന്നുള്ള രേഖ സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ക്രൂരാതെ പൊതുയോഗത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷനെക്കൊണ്ട് ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ വസ്തുത ഞാൻ രേഖാമൂലമായും വാക്കുമൂലമായും ഗവണ്മെൻറിനേയും മറു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളതാണ്. ഈ വിഷയത്തെസംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളതു്, ഏതെങ്കിലും ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ഭരണദുഷ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് സങ്കടമുണ്ടെന്ന് പരാതിപ്പെടുമ്പോൾ, അപ്രകാരം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട സങ്കടം യഥാർത്ഥമാണോ എന്ന് മനസ്സിലാക്കി ഗവണ്മെൻറു നിവാരണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു പകരം, പരിഷ്കൃതമനസന്മാക്കു പൊതുവേ ലജ്ജാകരമായി, തിരുവിതാംകൂർ ഭരണത്തിന് കളങ്കം വരുത്തുന്ന പ്രവർത്തി ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെൻറു ഗൗരവപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തണമെന്നാണ്.

Mr. V. Sankara Menon: (*Trivandrum and Nedmmangadum Chirayinkil*) : ഫിഷറിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധ്യക്ഷൻ പ്രോ- വൈ -ചാൻസലറല്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

2106/20

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഇപ്പോഴം ആളായാ ണെന്ന് നിശ്ചയമില്ല. സർവകലാശാല സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ നട ക്കുന്നതായ ഒരു വലിയ യോഗമാണു കൺവോക്കേഷൻ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എഴുന്നെള്ളി തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളേയും ജനപ്ര തിനിധികളേയും ഒുക്കണ്ടുപാർക്കുന്ന ഒരു മഹനീയസന്ദർഭമാണ് ഇത്. എന്നാൽ ജനപ്രതിനികൾക്കു ആ സന്ദർഭത്തിൽ പുറംതിണ്ണയിലാണ് സ്ഥാനം നൽകിയെന്നുള്ള കാര്യം പരിതാപകരമാണ്.

Mr. K. M. Kesavan (*Karunagapally, Kartikapalli and Ambalapuzha* cum *Shertallai*) : മെംബർ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വിശദീകരണം നൽകാൻ ദയവുണ്ടാകുമോ?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഒരു വിശദീകരണം ആവശ്യമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ സംഗതി യെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടു വാക്കു പറയാൻ ഉദ്യമിക്കുകയാണ്. കൺ വൊക്കേഷൻയോഗങ്ങളിൽ സാധാരണയായിനിയമസഭാസാമാജികന്മാർക്ക് ക്ലാക്കന്മാരുടേയും മറു സാധാരണക്കാരുടേയും പിൻതലത്തിലാണ് ആസനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സുകൊ ണ്ട് ഈ യോഗത്തിൽ തിരു സാന്നിദ്ധ്യം ചെയ്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അഭിമാനത്തോടുകൂടി, അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ സന്നദ്ധ രായി അനേകംപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അവരുടെ വികാരത്തിൽനി ന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

Mr. V. Sankara Menon : ഒരു കൊല്ലത്തിൽ മാത്രമല്ല എ ല്ലാക്കൊല്ലങ്ങളിലും ഇതാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് മൊബക്കറിയാമോ?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : എല്ലാ കൺവോക്കേ ഷൻ യോഗങ്ങളിലും അങ്ങനെതന്നേ.

ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഭരണം സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. ഒരു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിയമവിരുദ്ധമായും, അലോഹം ചെയ്യേണ്ട നടപടികൾക്കു വിപരീതമായും പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നു ഞാൻ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. അതിനാൽ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മേൽ ഗവണ്മെൻറു് ശരിയായ നടപടികൾ നടത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യ മാണെന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ കൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Sahib Bahadur T. Mohamed Ismail : ആ ഉദ്യോഗ സ്ഥൻആരാണെന്ന് പറയാൻ ദയവുണ്ടാകുമോ?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : മായിൻ ബയാളജി പ്രഫ്സർ ഡാക്ടർ സി. സി. ജാൺ അവർകളാണു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President : അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള നടപടിപ്പിശകുകൾ എന്തെല്ലാമാണ്?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സർ, അതിനെപ്പറ്റി പറയാം. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം നടന്ന ഒരു യോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് അതിന്റെ വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സങ്കടമുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനും നിയമിച്ചതായ മി. സി. സി. ജാൻ, ചെയ്തത്, അദ്ദേഹം ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തെന്ന സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി, സംഗതികൾ ഇങ്ങനേ ഒന്നുമല്ല നടന്നത് എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അവരേ വശപ്പെടുത്തി തെളിവ് ശേഖരിക്കാൻതുടങ്ങി. ഇതിൽ കൂടുതൽ എന്താണു ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് പറയേണ്ടതെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

Mr. K. M. Kesavan : യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ഭയപ്പെടുത്തിയാൽ ഭയന്നുപോകുന്നവരാണോ കുട്ടനാട്ടിലെ ആളുകൾ?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഇവിടെയിരിക്കുന്ന മെംബറന്മാരുടെ തരത്തിലുള്ളയാളുകളല്ലാ അവർ. അദ്ദേഹം മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളായ സാധുക്കളെയാണ് ഭയപ്പെടുത്തിയതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. ഞാൻ അവിടെ ഉള്ളപ്പോഴാണെങ്കിൽ, ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവിടെ വരാൻപോലും ധൈര്യമുണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു.

സർവകലാശാലയിലെ ഒരു വാദ്ധ്യാർ വലക്കാരെ ഭരിക്കുക എന്നുള്ളത് അപ്രായോഗികമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ൨൫൦-ൽ അധികം പൗരപ്രമാണികൾ ചേർന്ന് ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെന്റിലേക്കു ഒരു ഫർജി സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്കു ഈ അവസരത്തിൽ വീണ്ടും ഗവണ്മെന്റിനെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളത് എന്തെന്നാൽ വലക്കാരെ ഭരിക്കുകയും, അവരിൽ നിന്നും കരം പിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജോലി മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നാണ്. കൂടാതെ, ഇന്നത്തെ ദുരവസ്ഥയേ പരിഗണിച്ച് അവരുടെ കരം ൫൦ ശതമാനം കുറക്കുകയും, അതു ഈടാക്കുന്നതിന്, ഈ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതി തുടരുന്നിടത്തോളം കാലം മറ്റുള്ള കരങ്ങൾ ഈടാക്കുന്നതുപോലെ, തവണകൾ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണം.

Mr. K. M. Kesavan : ഈ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയിൽ മത്സ്യത്തിന് വില കൂടീട്ടില്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : മത്സ്യം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിതു്. ചില സമയങ്ങളിൽ മാത്രമേ മത്സ്യത്തിനു വില ക്കൂടാറുള്ളൂ. മത്സ്യം കുത്തക കൊടുക്കുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടുണ്ടു്. അതിനുംപുറമേ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുതന്നെ ഭരിക്കുന്നു. തൻമൂലം ചില സ്ഥലത്തേക്കു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നു് നേരിട്ടും മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കുത്തകക്കാരിൽനിന്നും ലൈസൻസ് എടുക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ ജോലിചെയ്യുന്നതിനു് രണ്ടുംമൂന്നും ലൈസൻസ് വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കായലോ ജലാശയങ്ങൾക്കു് വേറെ വേറെ ലൈസൻസ് വേണം. മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ലൈസൻസ് എടുക്കണം. ജലാശയങ്ങളിലേ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകഭാഗത്തു് മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനു് ലൈസൻസ് പ്രത്യേകംവേണം. പതിച്ചു വള്ളങ്ങൾക്കും രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കാവുകൾക്കും രാജ്യത്തിൻറെ ഏതു ഭാഗത്തും സഞ്ചരിക്കുവാൻ അവകാശമുള്ളതുപോലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്കും ഒരു ലൈസൻസ്കൊണ്ടു് രാജ്യത്തിൻറെ ഏതു ഭാഗത്തുംമത്സ്യം പിടിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് എൻറെ മറ്റൊരു നിർദ്ദേശം. അവസാനമായി എനിക്കു പറവാനുള്ളതു് ആദ്യം പറഞ്ഞകാര്യം തന്നെയാണു്. അതായതു് ഈ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ ഭരണം, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും മാറണമെന്നുള്ളതാണു്. യൂണിവേർസിറ്റിഗവേണവകുപ്പിനേ സംബന്ധിച്ചു് ഒരുവാക്കു് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എൻറെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതൻ മി. ഈശ്വരപിള്ള പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി, ഈ ഗവേഷണവകുപ്പുകാർ കണ്ടുപിടിച്ചെന്നഭിമാനിക്കുന്ന ഷാക്ക്ലിവർഓയിലിനേക്കാൾ മെച്ചമായ രീതിയിലുള്ള ഷാർക്കലിവർഓയിൽ ഈ നാട്ടുകാർ പുരാതനകാലം മുതലേ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു. ഇതു ഈ വകുപ്പുകാരുടെ കണ്ടുപിടിത്തമാണെന്നുള്ള വ്യാജേന അവകാശം സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഗവേഷണകുശലതയേ സംബന്ധിച്ചു രണ്ടുവാക്കു പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തു കത്തിവച്ചു തടികൊണ്ടു് ആകാശകോട്ട കെട്ടാംമന്നു് ജനങ്ങളേ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചതിനും പുറമേ, അതു്, ഒരു അതിസമർത്ഥനായ ഭരണതന്ത്രജ്ഞനേപ്പോലും കുഴക്കി. ആ വിദഗ്ദ്ധൻ പോയതിനുശേഷം നമുക്കു് സംഗതികൾ മനസ്സിലായി. അതിൻറെ ഫലമായി ചെയ്ത പല ഗവേഷണങ്ങളും അവസാനത്തിൽ ദോഷകരമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു് എന്തെന്നാൽ ഈ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പര്യവേഷണത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്പിക്കണമെന്നാണ്. ഇവിടേനിന്നും രണ്ടു ഫർലാംഗ് അകലേ യൂണിവേർസിറ്റിയിലേ വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്ക് ഒരു കോമൺ സ്റ്റോറേജ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ദുർഗന്ധം നിമിത്തം പാളയത്തിൽ ചന്ത കൂടുവാൻ പോലും നിവർത്തിയില്ലാതേയാണിരിക്കുന്നത്. ഇതാണ് ഗവേഷണവകുപ്പിന്റെ സ്ഥിതി എങ്കിൽ, ഈ മാതിരിയാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതെങ്കിൽ, ഇതെല്ലാം നിർത്തി സർവ്വകലാശാലകൊണ്ട് വ്യവസായീകരണത്തിനു വേണ്ടമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസസരണികൾ സ്ഥാപിച്ച് രാജ്യവാസികളെ ഉത്തമപൗരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു മാർഗ്ഗങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇന്നു നാലാംക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു യുവാവിനും സ്കൂൾ ഫൈനൽ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു യുവാവിനും ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസമല്ല നമ്മുടെ സർവകലാശാലയുടെ കീഴിലുള്ള സ്കൂളുകൾകൊണ്ട് ലഭിക്കേണ്ടതു്. ഒരുവന്റെ ജീവിതാവശ്യനിർവ്വഹണത്തിനു പര്യാപ്തമാകുന്നതരത്തിലും ജീവിതമത്സരത്തിൽ വിജയശ്രീലാളിതനായി ഒരു പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗത്തെ സ്വയമേവ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ തക്കശേഷി ലഭിക്കുന്നതരത്തിലും സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിൽ ഉത്തമമായ ഒരു പങ്കും തന്റേടവും യോഗ്യതയും പ്രവർത്തനസന്നദ്ധതയും നൽകുന്നതരത്തിലും സർവ്വകലാശാലയിലേ വിദ്യാഭ്യാസം പരിപുഷ്ടമാകുന്നതരത്തിൽ ഒരു പാഠപദ്ധതിയേ അംഗീകരിക്കുക എന്നുള്ളതായിരിക്കണം ഇന്നത്തേ യൂണിവേർസിറ്റി അധികാരികൾ അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് ഇപ്പോൾ യൂണിവേർസിറ്റിയോടുകൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തൽസംബന്ധമായ ഉപകരണനിർമ്മാണം, ഗവേഷണം, മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽകൂടി യൂണിവേർസിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധ പതിയുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. വലകെട്ടുക, ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതമായ രീതിയിൽ മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റുസാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസംകൂടി നൽകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്.

Mr. K. K. Kuruvilla : കായൽ തീരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന അരയന്മാർക്കു നല്ലവണ്ണം വലകെട്ടാൻ അറിയാമെന്നിരിക്കേ അതു് പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് മെംബർക്കു് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഇതരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള വർക്കും ഇതു സംബന്ധിച്ചു ജ്ഞാനം നടക്കുന്നതിനു പദ്ധതി ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്, മൊത്തത്തിൽ തിരുവിതാം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Candy Mukkadan.]

ക്കർ രാജ്യം വളരെ കഴിവുകളുള്ള ഒരു രാജ്യമാണ്. ഏതു ഉറയിലും സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കാൻ തക്കശേഷിയുള്ള ഒരു ജനാവലിയേ ക്കൊണ്ട് നിബിഡമായിരിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണിത്. ഇപ്രകാരമുള്ളയാ ളുകളെ അവരുടെ വാസനക്കൊത്തവണ്ണം സമർത്ഥന്മാരാക്കി തീർക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ വേണ്ട പരിശീലനം കൊടുക്കുന്ന ഒരു സർവ്വകലാശാലയായി രിക്കണം നമുക്കു വേണ്ടത്; എന്നുമാത്രമാണ് എനിക്ക് അവസാന മായി നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ളത്.

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, will the honourable member be kindly more explicit about the illegalities of Dr. C. C. John?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan; Sir, I was explaining it all the while.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I rise to support both the demands. Speaking about the Fisheries Department, I am also inclined to think that it is better that the Department is taken outside the jurisdiction of the University. Whatever justification there must have been for the present arrangement, under such conditions now prevailing, it is better if the University or the Government would make proper use of Dr. John. By all means make him the head of a department and bring him to freer air instead of keeping him behind the closed doors of the University. It does some advantage to the University also. Academic administration and fish and fish market are not usually associated in the imagination. It is in the interest of the University also that an autonomous unit like that does not come for criticism, well-grounded or otherwise of common folk. Now if Dr. John or any professor of the University wants to carry on their useful work in Marine Biology or any wonderful thing in the fathom depth of the ocean, he must be helped to do so with the help of the Department of Fisheries or Nautical Department if there is anything like that. There is no advantage of taking the question of granting of licenses to the Pro-vice-Chancellor. Now I had also the honour to be present at the meeting referred to by my friend Mr. Mukkandan. It was a large gathering; many people mad egrievances about the granting of licenses. But what I found there as a lawyer and rather an impartial man in that matter, because it has never been my ambition to be associated with the fish trade, was that the trouble arose out of the rules that have been framed under the fisheries regulation. In that matter, however, I am sorry that I cannot agree with Mr. Mukkadan that fish wealth of the country is being destroyed by indiscriminate fishing of these licensees and Dr. John and his staff, out of zeal for conserving the revenues of the department are trying to see that these licensees do not take undue advan-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

tage of fishing from private waters also. Except in law, it is very difficult to differentiate private waters from the poromboke waters. Due regard being had to the topography of the land, it is very difficult to demarcate the poromboke water from the private waters and therefore it is always possible that there is a mistake even in good faith. And my view is that Government should so amend the rules as to bring even the fish of the private waters undet State control, because in these kayal waters, thousands of acres have been cultivated and in the months of Vrichigam and Thulam, all the fish in that are destroyed wholesale. Now I do not want to go into pedantic discussion of Roman Law regarding the ownership of fish or animals in wild nature and all that. One thing is clear; that these fish migrate from waters possessed by the State and therefore it is only just and equitable that the State exercises control over those fish, I mean the region, that migrate from State owned waters.

Mr. V. Sankara Menon: What about possession?

Mr. K. M. Kesavan: May I know whether the *vice versa* may not happen?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: It is in the interests of private owners that they take to in systematic and scientific fish farming and if they do that, and they have wire-netting and all that by which they can prevent fish from private waters migrating to the other region, a process so critically described as vice-versa by my friend.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: അവനവന്റെ സ്വന്തം പുരയിടത്തിനകത്തു കിടക്കുന്ന കുളം കൂടി പ്രൈവറ്റ് വാട്ടേഴ്സ് ആയിട്ട് ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: സ്വന്തമായി വളർത്തുന്ന മത്സ്യത്തെ, സ്വന്തമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിൽ, സർക്കാരിൽനിന്നോ, സർക്കാരിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ ഡാക്ടർ സി. സി. ജാണിൽനിന്നോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാരിൽനിന്നോ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: പ്രൈവറ്റ് വാട്ടേഴ്സിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I am only saying that the State must be protected from the undue zeal of Dr. John and the wanton attacks of those people whose interests are advocated by my friend, Mr. Mukkadan. We are between two sets of people and it is in the interesrs of the State that we get protection rom both. Because he brings the University into controversy, it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kochikal P Balakrishnan Tampi]

must be in the interests of the State to save it from Dr. John. And it is time, taking a long view of things, that we take some measures to prevent this; for if the fishing is allowed to go on at this rate, unhampered by any practical, useful control, at no distance of time, I can envisage the state when there will be no fish in the land.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഭൂപ്രകൃതിക്ക ഏതെല്ലാം മാറ്റങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും മത്സ്യം കറയുന്നതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും മത്സ്യവളർച്ചയെ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും സാധിക്കയില്ലെന്ന മെംബർക്ക അറിയാമൊ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: By saying that no part of nature can be immune from the attacks of man and when man, motivated or actuated by greed, in all sense of the term, not only in the pleasures of the table, sets on the attack, our waters are not safe.

In England and other countries it is protected by brooks. Rules prohibit fishing in certain seas and in certain waters. There are well regulated rules and by these rules they are protected. Therefore I appeal to the University not to bother themselves so much regarding fish investigation into the recesses of the ocean depths but to try to get with the help of scientifically framed rules some enactment, It is an urgent need. I am glad Mr. Mukkadan's discussion has enabled us to understand the problem in all its seriousness,

Mr. C. V. Chandrasekharan : May I inform the honourable member that this particular suggestion had already been taken up by the University,

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I am grateful to the Pro-Vice-Chancellor for that assurance,

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : കുട്ടനാട്ടിലെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ അനേകം ഇഞ്ചിൻവച്ചാണ വെള്ളം ഇറക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴാരം വെള്ളം വറ്റിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മത്സ്യങ്ങൾ ചത്തുപോകാതേയും അഴുകിപ്പോകാതേയും ഇരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾകൂടി ചെയ്യാൻ ദയവുണ്ടാകുമോ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Yes, it is such useful suggestion that ought to be considered by the Legal Remembrancer at the time when the rules are framed for an enactment.

In this connection I have very great pleasure to thank the Vice-Chancellor, Sir C. P. Ramaswami Aiyar for consenting to continue as the Vice-Chancellor of the University. It is a matter of prestige and this House trusts that he will be something like a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

cultural ambassador elsewhere and during his stay in British India he will be able to come into contact with heads of other Universities and try to look intimately into those questions which are common to all Indian Universities especially at a time when post-war reconstruction schemes are under consideration not only with regard to the mundane world but also with regard to the University matters. It is good that our Vice-Chancellor is abroad at such a time.

I come back from the question of Colleges and High Schools to the question of grant-in-aid school teachers, I am one with Mr. Kuruvilla in thinking that some enhanced salary should be given to the teachers of grant-in-aid schools. I can understand the departmental authorities trying to enforce their attendance at educational meetings where teachers can get very valuable experience in pedagogy. But the State must think twice before it grants such permission. It must consider whether it is in the interest of the profession, the public and the pupils that these discontended, half-starved teachers are allowed to come together like that. Though it may be very good in other matters, it has to be considered whether it will be good in the educational world.

Another matter which I wish to bring to the attention of this House is this. Everywhere people are thinking about the post-war reconstruction scheme in the light of the experience so far gained. Therefore my suggestion is that the Director and other educational experts should sit together and device means for revising our curriculam. In a very humble manner I suggest that the Government may be pleased to consider the advisability of forming a committee of experts to go into the question of revising the curriculam for our school going children. With these words I support the demand.

Mr. M. Govindan (*Nominated*): In the matter of fishery, I have got a suggestion to make. I am not behind anybody in the matter of safeguarding private interests and making encroachments into them by any regulations or rules. But I should be failing in my duty if I do not point out that the licensees who are granted licenses for fishing from the Vembanad lake are not getting the profit that they expected. I know that they are losing in certain cases as a result of the competition by persons who are allowed to fish by private owners in their paddy lands. Those paddy lands near the Vembanad lake are lying, as Mr. Balakrishnan Tampi has pointed out, as one with the backwaters for a considerable portion of the year. Therefore the same fish migrate from the backwaters into the paddy fields and from the paddy fields into the backwaters. So long as the fish remain in private lands, the private owners' right must be recognised. But in the case of deposits of fish shells of a certain years duration in those private lands, the State has got

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan.]

more right. When we dig about 5 or 6 feet we find a layer of shells in these backwaters. I would suggest Sir, that they must be considered to be mines under the Mining Regulation. With slight alterations of a word or two here and there in the Mining Regulation the Legal Remembrancer can make suitable enactments. I am making only a suggestion to Mr. Narayana Aiyar so that the amendments may be so made that the fish that is impeded under the surface of the paddy lands of private owners may be treated as mines and the rights of the Sircar protected. In doing so the unhealthy competition between the persons who are allowed to fish in private lands and those who take licence from Government to fish in the Vembanad lake would cease. But as it is, without paying even a pie, those who get permission to fish in private lands are able to compete successfully with men who take license for fishing in the backwaters.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Is the honourable member aware that paddy cannot grow well in a place where there are shells and so it is in the interest of cultivation that these shells are removed.

Mr. M. Govindan: I understand that the root of paddy does not grow up to 5 feet below the surface. Of course I am speaking subject to correction. The root will go only a foot or two down the surface. Therefore the layer that I was speaking about which is more than 4 or 5 feet below the surface will not in any way affect the cultivation.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: May I say for the information of the honourable member that fish shells are generally found on the surface and not below the soil.

Mr. M. Govindan: I do not propose that Government should interfere with the right of the collection of shells on the surface. But I am speaking of shells that may be found 4 or 5 feet below the surface. Proper rules may be made so that the rights of private owners may be affected. If there is a gold mine, silver mine or plumbago it is the Sirkar that has got the right over it. That being the case, I do not understand why the rights with regard to the shells also should not be exercised by the Government. If that is done, one source of income is safe-guarded and that is the income from the licence granted for fishing in backwaters.

Mr. Puthupalli S. Krishna Pillai: There is a lot of difference between the right to fish and the right to collect shells of fish. I do not quite follow the member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. Govindan: I am not raising any objection with regard to the collection of shell fish.

Mr. Puthupalli S. Krishna Pillai: Does the honourable member refer to live shells or shells of dead fish?

Mr. M. Govindan: Live fish. Live fish would mean both fish and shell.

Mr. Puthupalli S. Krishna Pillai: Is it live fish or the shell of dead fish? If it is shells of dead fish, we have already got the Regulation.

Mr. M. Govindan: It is therefore that I suggested that slight change here and there should be made in the Regulation to suit this purpose also.

Mr. Puthupalli S. Krishna Pillai: Is shell a mineral for any other purpose?

Mr. M. Govindan: A small alteration will embrace that definition also.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: പ്രൈവറ്റ് വാട്ടേഴ്സിൽ, ഈ അടിവരെ താഴ്ചയിലുള്ള കക്ക രാജകീയമാക്കണമെന്ന മെംബർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ അടിക്കു താഴെയുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച നിയമം എങ്ങിനെ പാലിക്കാൻ സാധിക്കും?

President: The House will now rise for lunch.

The House rose for lunch at 1 P.M.

The House met at 2 P. M. with the President in the Chair.

NEW MEMBERS.

The following members took the oath and signed the rolls.

1. Dr. K. P. Raman Pillai, (Surgeon-General.)
2. Mr. R. Vasudeva Poduval, (Director of Archaeology.)

Mr. M. Govindan: Sir, I was speaking about fish shells. The licence for the collection of fish shells is supposed to be issued by one Department and the license for catching fish by another Department. Now, in the case of licences for catching the fish, those who take such licences can catch not only fish without shells but fish with shells too, because, shell-fish is also fish. The result is that there is a little overlapping between the two kinds of licences. The law on the subject of minerals is embodied in an Act in Travancore. It is Act III of 1103. In that the definition of mineral is only thus given.

"For the purpose of this Act the expression "mineral" shall not include common sand common clay, laterite, or gravel."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan.]

So, there is nothing in this definition which will not make it explicit by a small amendment embracing fish shell also. The amended definition of mineral shall be like this : "For the purpose of this Act the expression "mineral" shall not include common sand, common clay, laterite, or gravel, but shall include fish shell embedded below the surface of the earth." Now that change is wanted to protect the licensees who take licences for the collection of fish shell because fish shell is not worth anything and as Mr. Ananthasiva Aiyar has pointed out is only encumbrance to the lands owned by private persons. Labourers can take it without paying any price. So for the collection of fish-shells from the Vembanad Lake the Department is getting licence fees. And persons do not find it profitable to take licences. If this amended provision is brought into effect the competition for licences will be greater and the income derived by Government from this source will not be affected. It is therefore I make a suggestion to the learned Legal Remembrancer that a small amendment be made in the definition of mineral contained in Section 2, Sub-section (2) (*a*) of the Act. Now, I want to make another suggestion. The University may be put in charge not only of licences in respect of fishing but of also shell-fishing.

Mr. T. K. Kitteh: ഫിഷ്ഷെൽ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഫിഷ് എന്നാൽ മത്സ്യമാണെന്നറിയാം. ഈ ഷെൽ എന്ന പറഞ്ഞാൽ എന്താണ്. അതിന്റെ തോലാണോ? എല്ലാണോ? കട്ടിയുള്ള തോലോടുകൂടിയ മീനുണ്ടോ? ചെമ്മീൻ എന്നൊരു ജന്തു ഉണ്ട്. അതിന്റെ തോല് വളരെ കട്ടിയുള്ളതാണ്. അതാണോ, കക്കയാണോ, ഏതാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Mr. M. Govindan: സംസാരിക്കുന്നതു ഞാനാണ്. കക്കയെക്കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞതു്.

There is a Proclamation also Sir, dealing with the same subject. And that is contained in Volume I of the Proclamations. The Proclamation is as follows :—

> "Whereas it is desirable to correct any misapprehension that may exist in respect of mining rights in lands belonging to Devaswoms, Brahmins and other Jenmies, or proprietors or lessees holding directly from our Government; We are hereby pleased to notify that all rights in metals and minerals throughout the State, by whomsoever and under whatever tenure the lands may be held, are Royalties belonging to the Crown and cannot be enjoyed, sold, leased or otherwise appropriated, except with the permission of our Government, and subject to such Regulations or Rules as have been or may hereafter be enacted by us or under Our authority.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

That is the proclamation. According to the Oxford Dictionary the meaning of the word 'mineral' is given as 'any substance which is obtained by mining.' So there is no difficulty whatever for including fish-shell also among the minerals.

Next, Sir, I have to make one small observation with regard to the catching of fish. Now we are getting a particular kind of fish only in one season. When the sardine season comes we get only sardines. This is because, according to the climatic conditions existing at that time one variety of fish only comes nearer and that is caught. At present there are no arrangements for catching fish in deep sea waters. If we go at least 10 or 15 miles or even 100 miles far out into the sea by steam launches we could catch any variety of fish in all the seasons of the year. Moreover, that will add to the wealth of the country and satisfy more the taste of the people. I would, therefore, suggest that the Department should make sufficient provision for deep sea fishing.

Coming to the subject of education, I have to make a few observations. I am always under the impression that much money is wasted in education because before literacy stage is reached many pupils fall off and they lapse into illiteracy. They work up till they reach the III or IV Class in a Vernacular School. Unless a pupil completes a five years' course the money spent for his education is wasted. This wastage can be provided against by making it compulsory to study up to the V Class and thereafter the boy or the girl may be left to continue any avocation for their livelihood. This system of compulsory education is nothing new to India. Attempts in this direction are being made in several provinces outside our State. Especially from the point of view of the more backward sections of the community it is very necessary. In the case of Hindus of higher classes and certain sections of the Christians in Travancore there is no necessity for any compulsion with regard to education.

Mr. T. Krishna Pillai: Sir, on a point of order. Is there no time limit for the honourable member.

Mr. M. Govindan: Sir, I forgot a promise that I made to my honourable friend that I will not take more than 5 minutes. Thank you for your reminder. So, Sir, I would suggest that some measure of compulsion may be introduced as an experimental measure. This can be first tried by Municipal Bodies and the Corporation. The necessity for such compulsion in the matter of education is felt more by the members of the backward communities.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mrs. Abernom Gnanasikhamony (*Nominated*): Sir, I also support the motion. In doing so, I would like to congratulate the Director of Public Instruction on a few matters and bring to his kind consideration two or three points; first on his policy of fixing the minimum age for admission to schools as five. From the Administration Report of the Education Department we find that there is a general fall in strength in the Malayalam and Tamil schools and that is mostly in Primary Schools is due to the enforcement of this policy.

Sir, it is true there is a fall, but it is only for good. At the same time I have to point out that the class for admission at that age should be fixed and enforced. I say this, because there are so many applications demanding admission for third class at the age of 5 saying they had some private tuition. On examination those pupils are found able to read a few easy words and do some addition in arithmetic. I wonder how they would be able to cope with their class-mates who had already been in the school for two years having learnt all other subjects. Therefore, I urge that restriction of some kind from the department is necessary to prevent such undue desire of parents. If such admissions continue, it will undoubtedly lead to the deterioration of the school population both in their physical and mental strength.

Secondly the Government examinations in III form and in IV class. The motive behind this is certainly commendable. It gives an impetus for the teacher as well as the taught to work hard. Also such a test will raise the standard of the various schools. Public examination in the III form is believed to have raised the standard of the IV form. There are some schools that complain that their IV form standard is being lowered because of the great number of passes in that class. Sir, after a very long period of so many years the whole State is having a common syllabus only now. This is the first time that primary schools are having such a syllabus. Last year when there was fixed a common IV class examination throughout the State the need for such a syllabus was greatly felt. This year it has been supplied and is being used with advantage. In this connection I have to point out that the subject Nature Study has been omitted in the syllabus. Since 1910 the teaching of Nature Study in these classes has been found to be very useful in various directions. The study of that subject did develop observation and a love for nature. The study of plants and trees did promote a love for gardening which in course of time developed an aptitude for agriculture. The study of animals and birds, when carefully handled did help to avoid cruelty to animals. In this manner, the study of Nature Study has proved useful for children I do not know why in the present syllabus the study of this subject

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

has been omitted in the primary classes. I wish that this subject should be included in the primary class syllabus. Some years ago the study of Geography was neglected in schools because it was not one of the subjects for the School Final Examination. After experiencing the consequences, I think the Education Department has now made that as a compulsory subject of study in English Schools. That is a move in the right direction. I also wish that the preparation of syllabus for the Training Schools will soon fructify.

I should congratulate the Director of Public Instruction for his various other activities such as the opening of rural libraries attached to Government Primary Schools, encouragement given to the Nursery Schools as well as for his sympathetic consideration towards parents regarding text books. I also appeal to him to do all that he can in the matter of extending the dearness allowance to the primary school teachers of aided schools. In the matter of granting allowances for the lower classes, sufficient provision is not made in the budget. I request the Director to devote some attention to that subject. The opening of a Provident Fund to the Primary School teachers is an urgent necessity. I fully believe that some provision will be forthcoming to redress the grievances of these low paid Primary School teachers. We feel that some stepmotherly treatment is meted out to the aided institutions especially that relating to the primary school section.

Mr. C. N. Thuppan Nambuthiripad : സർ, ഞാൻ ഈ ഡിമാൻറിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി പാടേ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസകോഡ് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പുരസ്കരിച്ചു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ആ കോഡ് ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയെ ഒഴിച്ചു് ബാക്കി സംസ്കൃതം, മലയാളം ഈ വക വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും യോജിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. സാധാരണതന്നെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻറെ നില നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പരിഷ്കാരം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതോടുകൂടി ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയും വികസിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതോടുകൂടിത്തന്നെ ബുദ്ധിയെ വികസിപ്പിക്കയും ഹൃദയത്തെ നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണ് ഇന്നുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു സമാധാനമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക എന്നുള്ള ഒരു നില വരുത്തിവയ്ക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇന്നത്തെ ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻറെ നിലയും, അതിൽനിന്നുള്ള അഭിവൃദ്ധിയും ബുദ്ധിക്കു സമാധാനത്തെ കൊടുക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അതിലേക്ക് പറഞ്ഞ വിദ്യാലയം സംസ്കൃ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. N Thuppan Nambuthiripad.]

തവിദ്യാലയം മാത്രമാണ്. ഇന്നത്തെ ഈ വിദ്യാഭ്യാസകോഡിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് നിയമം അക്ഷരംപ്രതി പാലിക്കണമെന്നാണ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നത്. എന്നാൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോ, ഡയറക്ടർക്കോ ഇതു് ഭേദഗതിചെയ്യാൻ നിവർത്തിയില്ല. അവർക്ക് അങ്ങിനെ ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ അതു സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ ഇന്നത്തെ കോഡ് അല്പസ്വല്പഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. സംസ്കൃതവിദ്യാലയങ്ങളെ ഈ കോഡിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു് ഒരു പരിഷ്കാരം ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ വേണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഉള്ള വൈഷമ്യങ്ങൾ ചില്ലറയല്ല. സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസം ഇടക്കാലത്തു് വളരെ അധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതു പൂർവ്വാധികം അഭിവൃദ്ധിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നും ഉള്ള സംഗതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിലേക്ക് സചിവോത്തമന്റെ പല ഉൽബോധനങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു് പുതുതായി പല സംസ്കൃതവിദ്യാലയങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടും മൂന്നും ക്ലാസുകളുള്ള സംസ്കൃതസ്കൂളുകൾക്കുകൂടി സ്കൗട്ടുസിസ്റ്റം നിർബ്ബന്ധമാണ്, ഫുട്ട്ബാൾ അത്യാവശ്യമാണ്, മറുപലതും അത്യാവശ്യമാണ്, വലിയ ഹൈസ്കൂളുകൾക്കും കാളേജുകൾക്കും ആവശ്യമുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും ഇവക്കും വേണം. ഇതാണു് ഇന്നത്തെ നില. വലിയ ആദായംകിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹൈസ്കൂൾ, കാളേജ് എന്നീ വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് ഇതെല്ലാം ആകാം. മേൽ പറഞ്ഞതുപോലുള്ള സംസ്കൃതസ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്കും ഇതെല്ലാം വേണമെന്നു് കോഡ് നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു് വളരെ പരിതാപകരമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അതുകൂടാതെ സംസ്കൃതസ്കൂളുകൾ പരിശോധനനടത്തുന്നതു് സാധാരണ ഡിവിഷനൽ ഇൻസ്പെക്ടന്മാരാണ്. ഈ പരിശോധനാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തന്നെ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ യാതൊരു പരിജ്ഞാനവും ഇല്ലാത്തവരാണ്. വല്ല പരിജ്ഞാനവും ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ പരിശോധനകഴിഞ്ഞാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഏതെങ്കിലും ഒരഭിപ്രായം എഴുതാൻ കഴിയും. അപ്രകാരമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, അവിടെ കളിസ്ഥലങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു സ്കൗട്ടുസിസ്റ്റം ഇല്ലായിരുന്നു, മറുപകരണങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല; ഇതെല്ലാമാണ് അവർ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതു്. ഇതിലേക്ക് ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ഒരു ഡിവിഷൻ ഇൻസ്പെക്ടർ ഒരു സംസ്കൃ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തസ്സ്കൃതം പരിശോധിക്കാനായി ചെന്നു. അവിടെ ചെന്നുകഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ഒരു ക്ലാസിൽ "അത്രാന്തരേ തത്ര ദുര്യോധനൻതാൻ..... ....." എന്ന ഒരു പദ്യം അദ്ധ്യാപകൻ പഠിപ്പിക്കയായിരുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർ അദ്ധ്യാപകനോട് ചോദിക്കുകയാണ്, എന്താ രാമായണമാണോ പഠിപ്പിക്കുന്നതു? അദ്ധ്യാപകന്റെ മറുപടി അല്ല എന്നായിരുന്നു. പിന്നെ എന്താണ് ഭാഗവതമാണോ? ഇതുകേട്ട് അദ്ധ്യാപകൻ ഇതു് മഹാഭാരതത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞു. ഇതു പരമാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ സ്കൃതം പരിശോധിക്കയാണെങ്കിൽ സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്ക് എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകും. അതിനാൽ ഇന്നത്തെ കോടനുസരിച്ചല്ലെങ്കിലും സംസ്കൃതസ്കൃതം പരിശോധിക്കുന്നതിന് ഭാഷാപരിജ്ഞാനമുള്ള വേറെ ആരെ എങ്കിലും ഏർപ്പാടു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എന്നാലല്ലാതെ ഇതിനു അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഈ സംഗതികൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, much of the discussion on the Travancore University appeared to be very fishy—seemed to deal mainly with the Department of Fisheries. The Department of Fisheries was transferred to the administrative control of the University about two years ago, in the beginning of 1116. The University was not at all keen on taking over this administration and is not at all anxious to retain it.

Mr. A. Easwara Pillai: May I ask the honourable member whether there is any other University which is also conducting the administration of Fisheries?

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, ours is a new type of University. If the honourable member will look at the preamble to the Travancore University Act, he will find the fundamental aims of the University set forth there. There have been discussions as to how far a University can take up work of this kind, particularly as to how far they can run commercial concerns. I know the Benares University made some experiments in that direction. In this case the University though it is an autonomous body works in very close collaboration with the Government. The character of our University is different from other Universities. What we can undertake other Universities cannot. Just now Mr. Ananthasiva Aiyar thanked the University for the work done in connection with the leaf roller pest and that is, as I remarked at the meeting of the Senate, a fruitful outcome of the co-operation between the University and the Agricultural Department.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly